

[Alfred Hansen]

svarende til højeste folkepension for enlige, idet man jo hermed også har sagt, at det automatisk ville blive pristalsreguleret.

Vi har endvidere den opfattelse, at en revision bør omfatte en omlægning af støtten, der går ud på, at man fjerner de statsgaranterede lån og erstatter dem med statslån, der er rente- og afdragsfri i uddannelsestiden, og hvis rentefod ligger på 1 pct. over diskontoen, altså en rentefod, der er lavere end de 14-15 pct., der opereres med for banklånenes vedkommende.

Under henvisning til disse principielle synspunkter på uddannelsesstøtteområdet skal jeg give tilslutning til de af fru Gertrud Stjernholm Nielsen stillede ændringsforslag. Ændringsforslag nr. 1 går jo ud på, at støtten skal ydes i form af stipendier og statslån, som er rentefrie i uddannelsestiden, og disse synspunkter kan vi fuldt ud tilslutte os.

Vi kan endvidere give tilslutning til ændringsforslag nr. 4 om, at tilbagebetaling af statslånene først skal påbegyndes normalt tidligst 1 år efter uddannelsens afslutning. Vi mener også, at rentefoden, som DKP her foreslår, er rigtig, og den er jo i fuld overensstemmelse med, hvad retsforbundets forslag går ud på.

Jeg vil godt spørge ministeren, om hun har planer om at ændre ved ungdomsydelsen. Jeg mener, at en ajourføring af ungdomsydelsens beløb er tiltrængt. Jeg vil godt spørge ministeren videre, om hun mener, at den form, hvorunder fordelingen af ungdomsydelsen sker, med disse store forskelle fra kommune til kommune, er tilfredsstillende. Det burde måske nok overvejes, om man ikke her står over for et område, som burde være mere ensartet, og hvor man fra centralt hold dikterede disse ting. Jeg ved meget vel, at da man vedtog denne ordning, var det i nærdemokratiets hellige navn, men jeg synes nok, at de eksempler, som vi tid efter anden er blevet præsenteret for med hensyn til urimeligheder på dette område, måske kunne give ministeren lyst til at revidere denne lov og også selve ungdomsydelsesbeløbet. Ville der mon ikke være behov for en ajourføring heraf i opadgående retning?

Jeg vil samtidig gerne spørge ministeren, da hun jo er gået et lille bitte skridt ad vejen for at gøre de unge uafhængige af forældreindtægten ved tildeling af stipendierne, idet man nu foreslår at gå ned fra 23 til 22 år –

mindre kunne jo næsten ikke gøre det – om ministeren her vil afgive det løfte, at når der næste gang kommer et initiativ med hensyn til en revision af Statens Uddannelsesstøtte – og det kan vi vel forvente i løbet af næste samling, det vil jeg meget bede ministeren om – et endeligt reformforslag, hvad dette jo ikke er, det er bare en ajourføring af beløbene, vil man gøre totalt op med forældreafhængigheden.

Om det ene af det radikale venstres ændringsforslag skal jeg sige, at vi kan stemme for, at loven skal træde i kraft 1 år tidligere. Det er klart, at vi mener, at man allerede i indeværende samling godt kunne være kommet med et virkeligt udspil på dette område, og derfor kan vi da støtte, at de pebernødder, der er tale om med de 250 mill. kr., bliver udbetalt på et tidligere tidspunkt.

Med hensyn til det andet ændringsforslag fra det radikale venstre ved hr. Ole Vig Jensen skal jeg sige, at vi vil undlade at stemme til det. Jeg finder, at det er et meget luftigt og meget lidt præcist ændringsforslag, det radikale venstre her stiller. Det er en bemyndigelse, man vil give ministeren, og jeg synes i og for sig ikke, at det er bemyndigelseslove, vi hungrer efter her i tinget, når vi ved, hvordan de undertiden bliver forvaltet. Man kan da også studse over, at det er undervisningsministeren og økonomiministerens, der skal træffe disse aftaler. Der er altså ikke tale om, at finansministeren skal med, selv om det er ham, der sidder på pengekasen. Jeg mener, det er meget lidt præciseret, hvad det er, det radikale venstre ønsker, og jeg skal derfor spørge forslagsstilleren: hvad mener det radikale venstre med en »maksimal rentesats«? Er det 11 pct., eller er det 17 pct., eller er det 8 pct.? Og i forlængelse heraf skal jeg spørge, om man fra det radikale venstres side havde tænkt sig, at der skulle finde en kompensation sted, sådan at staten skal betale den rente til bankerne, som de uddannelsessøgende i så tilfælde måtte slippe for. Der er jo det at sige om renten, at den generelt er for høj, hvad jo også retsforbundet har påpeget i forbindelse med en forespørgselsdebat, og vi ønsker, at der bliver ført en politik, som ikke bare for de uddannelsessøgende, men for alle dele af det danske samfund letter rentebyrden.

Jeg håber på at få fyldestgørende forklaringer, men vi vil altså ikke skrive under på